

LBRIS

We know
books

filmul
regizori, genuri, capodopere
CINEMATOGRAFIA DE AUTOR

294 Politică și blockbustere

- 296 Cronologie
- 298 Introducere
- 304 William Friedkin
- 306 Peter Bogdanovich
- 308 Francis Ford Coppola
- 310 *Nașul*
- 312 Brian De Palma
- 314 Martin Scorsese
- 318 *Bătăioși și bon vivants*
- 320 Woody Allen
- 322 Robert Altman
- 324 Michael Cimino
- 326 *Febra de sâmbăta seara*
- 328 Rainer Werner Fassbinder
- 330 Werner Herzog
- 332 Wim Wenders
- 334 Peter Weir
- 336 Krzysztof Kieślowski
- 338 Filmele independente
- 340 John Waters
- 342 Terry Gilliam
- 344 David Lynch
- 346 Peter Greenaway
- 348 Steven Spielberg
- 352 George Lucas
- 354 *Blockbustere, închirieri și ratinguri*
- 356 Roger Zemeckis
- 358 Tim Burton
- 360 James Cameron
- 362 John Hughes
- 364 Ridley Scott
- 366 David Cronenberg
- 368 Filme de acțiune și de aventuri
- 370 John G. Avildsen
- 371 Oliver Stone
- 374 Jonathan Demme
- 376 Filme de dragoste
- 378 Clint Eastwood
- 380 Jim Jarmusch
- 382 Spike Lee

Miloš Forman:
Zbor deasupra unui cuib de cuci

Pedro Almodóvar:

Femei în pragul unei crize de nervi

- 386 Cronologie
- 388 Introducere
- 392 Gus Van Sant
- 394 Filmele gay
- 396 Sofia Coppola
- 398 Jane Campion
- 400 Paul Thomas Anderson
- 402 Joel și Ethan Coen
- 404 *Filmele-cult*
- 406 Steven Soderbergh
- 408 *Noi vedete*
- 410 Quentin Tarantino
- 412 *Pulp Fiction*
- 414 David Fincher
- 416 Filme documentare
- 418 Paul Greengrass
- 420 *Trilogia Stăpânul Inelelor*
- 422 Alfonso Cuarón
- 424 Alejandro González Iñárritu
- 426 Pedro Almodóvar
- 428 Animația
- 430 Hayao Miyazaki
- 432 *Tehnologie digitală și bugete mari*
- 434 Yang Yimou
- 436 Wong Kar-Wai
- 438 Ang Lee
- 440 Bollywoodul și dincolo de el
- 442 Mira Nair
- 444 Noul cinematograf african
- 446 Abbas Kiarostami
- 448 Dogma 95
- 450 Lars von Trier
- 452 Emir Kusturica
- 454 Tom Tykwer
- 456 Jean-Pierre Jeunet
- 458 François Ozon
- 460 Mike Leigh
- 462 Nanni Moretti
- 464 Indice

Quentin Tarantino: Kill Bill: Vol. 1&2

Politică și blockbustere 1975-1989

„Cred că ne va trebui
o ambarcațiune mai mare.”

Steven Spielberg: *Fălci (Jaws)*, 1975, SUA, cu Roy Scheider,
Robert Shaw și Richard Dreyfuss

Citat: Roy Scheider în rolul șefului de poliție Martin Brody
în *Fălci*

LBRIS

We know
books

Noul Hollywood

La jumătatea anilor 1970, tinerii cineaști combină filmul de autor cu sprijinul financiar al studiourilor hollywoodiene

Woody Allen
Francis Ford Coppola

1975

1980

Brian De Palma
William Friedkin
Terence Malik
Arthur Penn
Martin Scorsese

Noul cinematograf german

Influențată de Noul Val francez, o generație tânără de regizori germani produce filme radicale și controversate de la sfârșitul anilor 1960 până la jumătatea anilor 1980

Rainer Werner Fassbinder
Werner Herzog
Alexander Kluge
Volker Schlöndorff
Hans-Jürgen Syberberg
Margarethe von Trotta
Wim Wenders

Blockbustere

Ajutate de noua tehnologie și de politicile de marketing, blockbusterele impresionează publicul și înregistrează recorduri de box-office

1985

1990

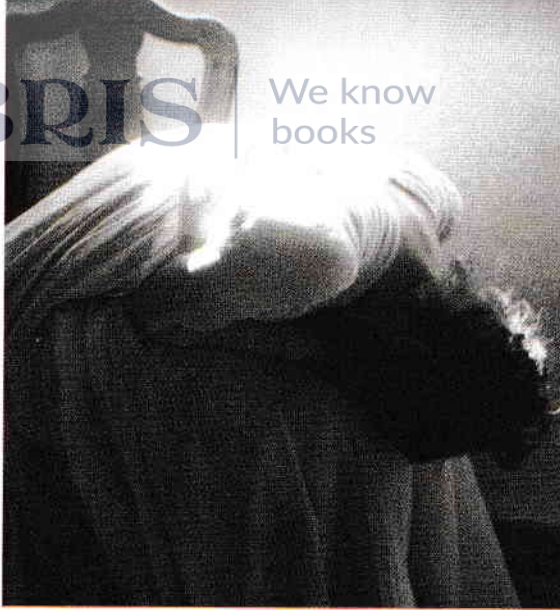
Michael Bay
James Cameron
George Lucas
Ivan Reitman
Steven Spielberg
Robert Zemeckis

Noile filme independente

Produce fără fondurile studiourilor hollywoodiene, filmele independente sunt o provocare pentru convențiile curentului major în cinematografie

Joel și Ethan Coen
Peter Greenaway
Jim Jarmusch
Spike Lee
David Lynch
Steven Soderbergh

Politică și blockbustere

Deceniu de tulburări și de inovații, anii 1970 s-au caracterizat prin schimbări politice și sociale. De la revoluția sexuală, la mișcarea de emancipare a afroamericanilor, Black Power, și de la contracultură, la Războiul din Vietnam și politicile neoconservatoare, cineăștii s-au inspirat din realitate. La începutul anilor 1970 apare o nouă generație de cinești germani. Influențat de Noul Val francez, Noul Cinematograf german a folosit actori neprofesioniști, bugete mici și subiecte imprevizibile. De la viziunea *Toba de tinichea* (*Die Blechtrommel*) la epopea lui Werner Herzog *Aguirre: mânia zeilor* (*Aguirre: Der Zorn Gottes*,

■ **Eric Rohmer:**
Marchiza d'O
(*La Marquise d'O*),
1976, cu Edith
Clever

■ **Andrzej Wajda:**
Omul de marmură
(*Człowiek z
marmuru*), 1976,
cu Krystyna Janda

1972), felul cum cinematografia germană a tratat lumea, războiul și istoria au fost apreciate pentru că s-a bizuit pe dimensiunea artistică mai mult decât pe cea comercială.

■ **Volker
Schlöndorff: Toba
de tinichea** (*Die
Blechtrommel*),
1979, cu Mario
Adorf și Angela
Winkler

Neil Jordan:
Nu suntem îngeri
We're No Angels,
1989, cu Robert De
Niro și Sean Penn

Brian De Palma:
Carrie, 1976,
cu Sissy Spacek
și Piper Laurie

Noul Hollywood

O nouă generație de regizori hollywoodieni a pus bazele unei mișcări proprii. Cu un mai mare control asupra proiectelor, regizorii Noului Hollywood și-au folosit libertatea și siguranța financiară pentru a produce filme provocatoare și stimulative, care au însemnat un succes enorm, artistic și comercial, deopotrivă. De la foarte incisivul *Ultimul spectacol cinematografic* (*The Last Picture Show*, 1971), de Peter Bogdanovich, la povestea cerebrală de dragoste a lui Woody Allen *Annie Hall* (1977), ecranele americane au fost dominate de filme îndrăznețe și provocatoare, la sfârșitul anilor 1970. Regizorii Noului Hollywood precum Francis Ford Coppola și Martin Scorsese au utilizat bugete mari și vedete pentru a experimenta noi forme și convenții, creând filme spectaculoase și epopeice, care se adresau unui număr tot mai mare de cinefili dintr-o generație tot mai receptivă. Foarte cultivați și solidari, regizorii Noului Hollywood nu s-au mulțumit să rămână între anumite granițe și au împrumutat din istoria filmului pentru a crea pelicule complexe, referențiale, precum *Carrie* (1976).

Nașterea blockbusterelor

În egală măsură film interzis minorilor, horror pentru adolescenți și thriller, *Carrie* este o pastișă cu elemente de mare succes care au aruncat în aer convențiile genului și au exploatat în mod inteligent noi zone ale interesului publicului. Așa s-a ajuns la pelicule precum *Mad Max*, a cărui combinație de *road movie* (film picaresc) cu o dramă postapocaliptică și film de acțiune a stârnit atenția criticilor, deveni o peliculă centrală în popularizarea cinematografului australian.

În 1975, thrillerul lui Steven Spielberg *Fălci* a deschis un nou drum pentru cinematografie, când a transformat vacanța de vară cu câștiguri ne semnificative într-o perioadă de maximă audiență, cu profituri majore. Folosindu-se de o campanie de marketing foarte vizibilă la nivel național și distribuit simultan în 675 de săli din SUA, *Fălci* a devenit primul film din istorie care a câștigat peste 100 de milioane de dolari, marcând finalul mișcării Noul Hollywood și zorii verii blockbusterelor.

■ George Miller și George Ogilvie: *Mad Max III*

(*Mad Max Beyond Thunderdome*), 1985, cu Mel Gibson și Tina Turner

■ Wes Craven: *Coșmar pe strada Elm*

(*A Nightmare on Elm Street*), 1984, cu Robert Englund

■ **Ted Kotcheff:**
Rambo I (*First Blood*), 1982, cu Sylvester Stallone și Richard Crenna

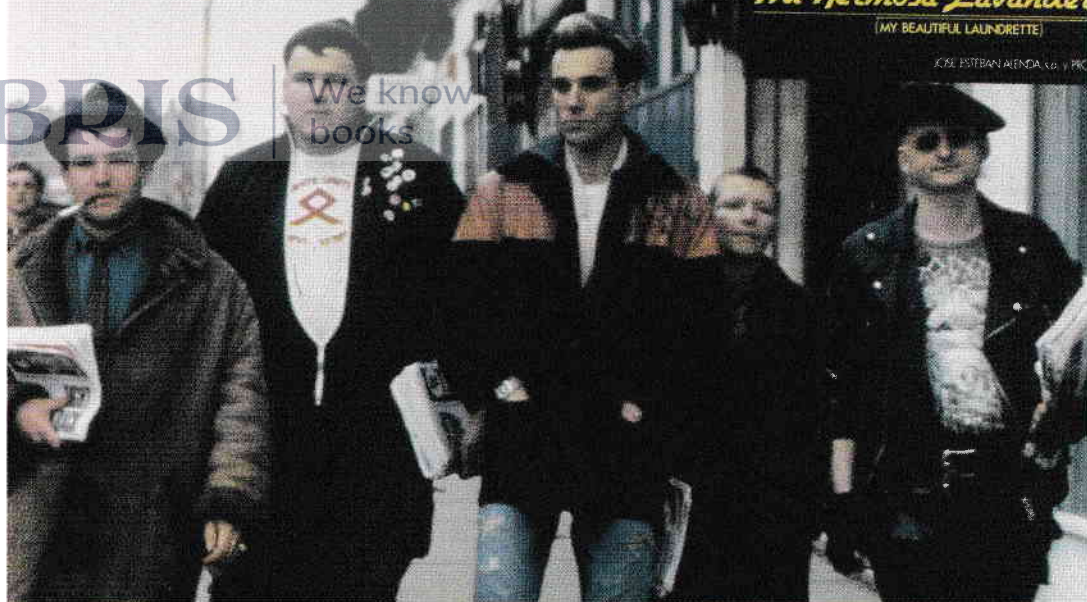
■ **Joe Dante:**
Gremlins, 1984, cu Zach Galligan și Phoebe Cates

Boom-ul cinematografic al anilor 1980

Încurajate de senzaționalele câștiguri de casă ale filmelor de la sfârșitul anilor 1970, precum *Fălci*, dar și de noua piață abia apărută, odată cu scăderea prețurilor aparatelor video și, în consecință, de creșterea numărului de casete închiriate, filmele produse la începutul anilor 1980 s-au luptat pentru dominație prin efecte speciale, printr-o estetică de buget mare și o mare cerere din partea publicului.

Marketingul inovator și tehnicile de prezentare a produsului au fost folosite din plin, iar popularitatea filmelor a dus la crearea de continuări. Succese definitorii ale perioadei, precum *Rambo I* (*First Blood*), primul din seria *Rambo*, au lansat o nouă generație de superstaruri, iar actori precum Arnold Schwarzenegger și Sylvester Stallone au devenit sinonimi cu un gen care abia se înfiripa, creând noi tipuri de vedete și de pelicule, dând lovitura la box-office. Între timp, Wes Craven s-a apucat să regizeze filme de groază, revoluționând genul.

În anii 1980, cinematografia a explodat cu antrenante filme de acțiune și cu blockbustere de familie, precum *Gremlins* (1984) și *ET: extraterestrul (ET: The Extra-Terrestrial)*, 1982), Tim Burton oferind o viziune plină de umor și inventivă cu *Viață de stafie (Beetlejuice)*, 1988), un film pe alocuri grotesc, dar pe baza căruia au apărut fantezia și comedia, precum și efecte speciale inovatoare. Combinând comedia inteligentă cu tehnici de animație nemaivăzute și cu o viziune unică expresionistă, filmele lui Burton au dat un nou chip intrigilor clasice hollywoodiene și au fost foarte bine primite pe marele ecran de-a lungul întregului deceniu.

Cineaștii au capitalizat totul pe bogata lor cunoaștere a istoriei filmului, folosind convențiile uzuale într-un mod extrem de nou, uimind publicul și creând o nouă formă de cultură.

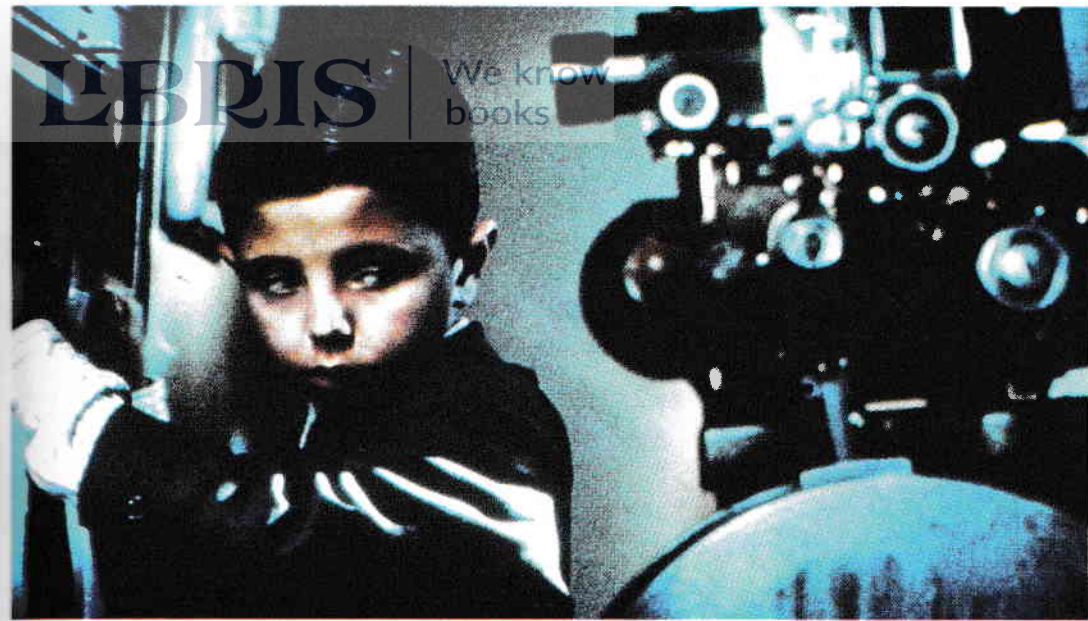
■ **Stephen Frears: Frumoasa mea spălătorie**

(*My Beautiful Laundrette*), 1985, cu Daniel Day-Lewis și Gordon Warneck

■ **Lasse Hallström: Viața mea de câine**

(*Mitt liv som hund*), 1985, cu Anton Glanzelius

■ **Giuseppe Tornatore: Cinema Paradiso** (*Nuovo cinema Paradiso*), 1988, cu Salvatore Cascio și Marco Leonardi

Underground și independent

Între timp, împărțirea între superregizorii Hollywoodului și cineștii de *underground* a sporit, odată cu apariția unei generații noi, provocatoare și inovatoare de regizori independenți, în competiție cu contemporanii lor de la Hollywood. În 1985, filmul lui Stephen Frear *Frumoasa mea spălătorie* a fost aclamat pentru imaginea imperfectă, personajele pline de cusururi și epica încărcată cu semnificații politice. A reprezentat un nou tip de cinematograf independent. De cealaltă parte a Atlanticului, în filme unice și pitorești, cum ar fi *Buclucuri cu legea* (*Down by Law*, 1986), de Jim Jarmusch, fuzionează ritmul cinematografic, narațiunea labirintică și muzica electrică, găsind un nou public și dovedind o influență de durată asupra generației următoare de tineri regizori. În 1988, succesul dramei literare și autobiografice *Cinema Paradiso* a adus o gură de aer proaspăt în cinematograful italian, obținând un Oscar pentru cel mai bun film într-o limbă străină și trasând drumul pentru un nou deceniu de cinematografie internațională interesată de fenomenul social.

William Friedkin

We know

b 1935 Chicago

- A relizat unul dintre cele mai mari succese de casă cu un film de groază
- Membru marcant al mișcării Noul Hollywood
- Influențat de cinematografia europeană
- Maestru al suspensului și acțiunii
- Subiecte controversate și multă imaginație
- American
- Thrillere, drame, acțiune
- A regizat 18 filme

1935 Se naște la Chicago

1955 Începe să lucreze într-un studio TV

1965 Se mută la Hollywood

1967 Produce primul lungmetraj, *Timpuri bune (Good Times)*

1968 Produce și regizează în Marea Britanie

1973 Filmează *Exorcistul (The Exorcist)*

1985 Premiera filmului *Viață și moarte la LA (To Live and Die in LA)*

2000 O nouă versiune a filmului *Exorcistul (The Exorcist)* cu scene nemaivăzute până atunci

William Friedkin își începe cariera de cineast în secția de corespondenți a unei stații TV, înainte de a fi avansat ca regizor de platou. A regizat câteva emisiuni TV și documentare, înainte să scoată primul lui film de lungmetraj, parodia lui Sony și a lui Cher *Timpuri bune (Good Times)*. În 1968, Friedkin merge în Marea Britanie ca să regizeze *Petrecerea de aniversare (The Birthday Party)*, dar abia în 1971, cu *Filiera franceză (The French Connection)*, câștigă Oscarul pentru regie, impresionând criticii prin suspans, stil și tensiunea creată pe ecran. Marele succes al lui Friedkin a venit odată cu regizarea filmului *Exorcistul (The Exorcist, 1973)*, un film de groază tulburător și provocator, care i-a cimentat reputația în elita Noului Hollywood.

■ **Exorcistul** (*The Exorcist*), 1973, cu Ellen Burstyn și Linda Blair

Exorcistul urmărește o fetiță de 12 ani, Regan MacNeil (Blair), a cărei mamă angajează doi preoți ca să facă un ritual de exorcism când fata dă semne că ar fi posedată de diavol. Un film de groază clasic, care combină starea tensionată cu efecte speciale și imagini subliminale. *Exorcistul* este o viziune de coșmar care a câștigat zece nominalizări la Oscar și a devenit unul dintre cele mai mari succese de casă ale filmelor de groază din toate timpurile.

■ **Filiera franceză** (*The French Connection*), 1971, cu Gene Hackman și Roy Scheider
Filiera franceză își trage seva din Noul Val francez, combinându-i viziunea cu estetica îndrăzneată a Brooklynului. Doi detectivi renegați (Hackman și Scheider) sunt pe urmele unor traficanți de heroină, într-o căutare plină de acțiune și tumultuoasă, totodată, a unui grup internațional de răufăcători. Scris foarte atent, bine jucat și bine pus în „scenă”, *Filiera franceză* este un film subtil, care ține spectatorii cu sufletul la gură în scenele de urmărire, unele

extrem de emoționante, ceea ce îl transformă într-unul dintre cele mai bune filme cu detectivi din istoria cinematografică.

Alte titluri

Vrăjitorul (*Sorcerer*), 1977, cu Roy Scheider și Bruno Cremer

Regula jocului (*Rules of Engagement*), 2000, cu Tommy Lee Jones și Samuel L. Jackson

Bug, 2006, cu Ashley Judd, Michael Shannon și Harry Connick Jr.

Peter Bogdanovich

We know

1939: Kingston

- Unul dintre pionierii mișcării Noul Hollywood
- Maestru al filmelor pentru majori
- A filmat deseori în zone rurale din America
- Interesat să schimbe politica sexuală și socială
- American
- Drame, comedii
- A regizat 17 filme

1939 Se naște la New York

1955 Începe cariera ca actor și scenarist

1966 Se mută la Los Angeles

1966 Asistent de regie al filmului lui Roger Corman *The Wild Angels*

1971 Regizează *Ultimul spectacol cinematografic (The Last Picture Show)*

1972 Intră în Compania Regizorilor, alături de William Friedkin și Francis Ford Coppola

1974 *Daisy Miller* este un eșec

1999–2007 Vedetă într-un serial lăudat de critici, *The Sopranos*

Începându-și cariera ca scenarist și actor, Peter Bogdanovich a fost adesea înconjurat de elita Hollywoodului. Acceptă postul de asistent de regie pentru Roger Corman și al său *The Wild Angels* din 1966, înainte să regizeze punctul său de reper în carieră, *Ultimul spectacol cinematografic (The Last Picture Show)*, 1971). Primele filme ale lui Bogdanovich se bazau pe studiul personajelor care se ocupau de politica socială și sexuală în Statele Unite în momentul disoluției Vârstei de Aur. Ambientate în America rurală, *Luna de hârtie (Paper Moon)* și *Ultimul spectacol cinematografic (The Last Picture Show)* au câștigat aclamațiile criticii pentru personajele complexe și comentariul social, dar filmele ulterioare ale lui Bogdanovich au primit cronici mai degrabă călduțe. În 2000, Bogdanovich i-a recucerit pe critici cu lungul serial TV produs de HBO, *Clanul Sopranos (The Sopranos)*.

■ Ultimul spectacol cinematografic

(The Last Picture Show), 1971, cu Timothy Bottoms și Jeff Bridges

Dramă nostalgică, filmul urmărește două prietene într-o călătorie de autodescoperire. Lăudat de critică pentru reprezentarea unui mediu social și sexual în schimbare, *Ultimul spectacol cinematografic* a câștigat

8 nominalizări la Oscar și l-a adus pe Bogdanovich în inima mișcării Noul Hollywood.

Alte titluri

Au râs cu toții (*They All Laughed*),

1981, cu Audrey Hepburn și Dorothy Stratten

Texasville, 1990, cu Harvey Christiansen și Pearl Jones

■ **Luna de hârtie** (*Paper Moon*), 1973, cu Ryan O'Neal, Tatum O'Neal și Madeline Kahn

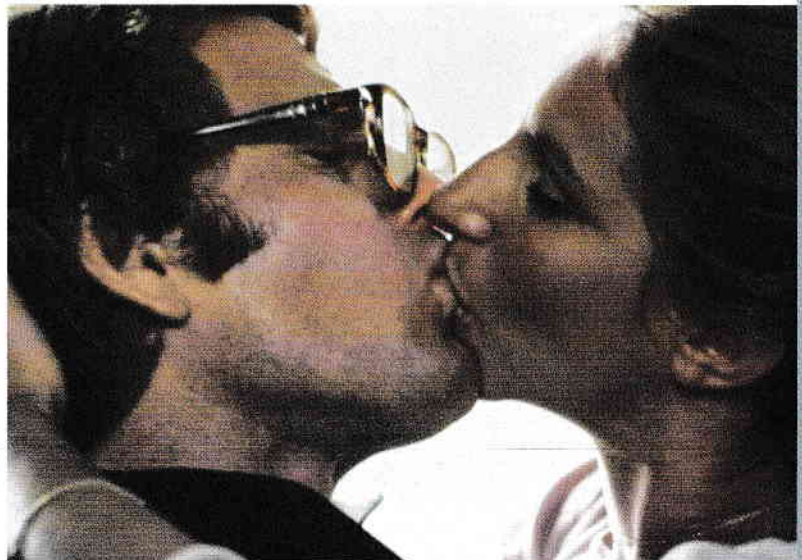
Filmat în alb-negru și în decor natural, *Luna de hârtie* este un film plăcut, despre un cuplu atipic de escroci, care vor un nou început.

Pelicula examinează în glumă ideea de familie și implicare. Tatum O'Neal a câștigat Oscarul pentru cel mai bun rol secundar – cea mai tânără câștigătoare din istoria Premiilor Academiei de Film.

■ Ce se întâmplă, doctore?

(*What's Up Doc?*), 1972, cu Barbra Streissand, Ryan O'Neil și Madeline Kahn

O comedie trăsnită care se concentrează pe proprietarii a patru valize identice. De remarcat prin omagiul adus filmelor anterioare, cum ar fi *Leopardul Suzanei* (*Bringing Up Baby*, 1938), prezintă cadre unice cu San Francisco și o interpretare memorabilă a Barbrei Streisand. O poveste bine scrisă și închegată, plină de acțiune și de dialog în calambururi, a fost unul dintre cele mai mari succese ale anului 1972.

Francis Ford Coppola

We know

bd 1939, Detroit

- Pionier al filmului american de autor ■ Influențat de Noul Val francez
- Figură-cheie a mișcării Noul Hollywood ■ A regizat filme pe marginea unor probleme controversate ■ A creat unele dintre cele mai vândute filme ale tuturor timpurilor
- American ■ Filme cu gangsteri, de război, drame ■ A regizat 23 de filme

1939 Se naște într-o familie de artiști din Detroit

1961 Începe să filmeze la studiourile lui Roger Corman

1963 Primul film, *Dementia 13*

1969 Pune bazele companiei de producție American Zoetrope

1972 Iese pe ecrane *Nașul* (*The Godfather*), care devine un succes major

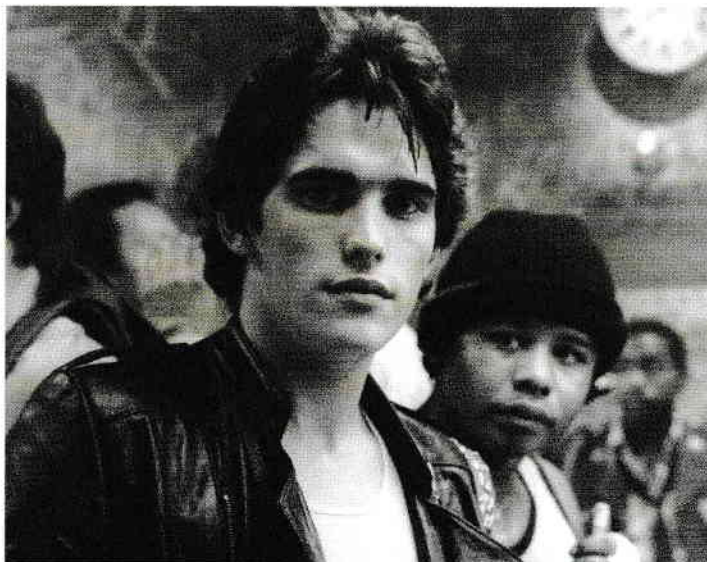
1973 Produce *American Graffiti*

1979 *Apocalipsul acum* (*Apocalypse Now*) câștigă Palme d'Or

1997 Cofondator al revistei literare *Zoetrope: All Story*

2007 *Tinerețe fără tinerețe* (*Youth Without Youth*)

Unul dintre cei mai influenți și reprezentativi membri ai mișcării Noul Hollywood. Filmele lui Francis Ford Coppola sunt adesea comentarii politice și sociale care surprind magistral atmosfera epocii. Născut la Detroit, Coppola a studiat arta filmului la UCLA înainte să se alăture fabricii de cinema a lui Roger Corman unde și-a făcut primul film, *Dementia 13*. În 1969, Coppola regizează *Oamenii ploii* (*The Rain People*), un film care l-a inclus în mișcarea de contracultură și a avut destul succes cât să-i permită să-și creeze propria companie de producție, American Zoetrope. În 1972, Coppola a regizat *Nașul* (*The Godfather*), care i-a cimentat poziția printre regizorii de top ai Hollywoodului, depășind toate recordurile de box-office. Coppola a cunoscut succesul și în anii 1980 cu un număr de filme „Brat Pack“ (cum erau denumite prin anii 1980 peliculele dedicate filmului despre adolescenți furioși și cinici) în care jucau actori aleși cu mare grijă, scenariile erau bine scrise, iar temele, controversate.

■ **Golanii** (*Rumble Fish*), 1983, cu Matt Dillon, Mickey Rourke și Diane Lane

O dramă interzisă minorilor, filmul *Golanii* urmărește pe Rusty James și celebrul său frate mai mare, The Motorcycle Boy. Ocupându-se de familie, competiții, însingurare și putere, *Golanii* a fost filmat folosindu-se un contrast puternic alb-negru, cu puternice tente expresioniste și o coloană sonoră experimentală, semnată de Stewart Copeland. Inspirându-se din Noul Val francez, este unul dintre cele mai stilizate filme ale lui Coppola.

MARLON
BRANDOROBERT
DUVALLMARTIN
SHEENLAURENCE
FISHBURNEDENNIS
HOPPERHARRISON
FORD

Apocalypse Now

REDUX

► **Conversația** (*The Conversation*), 1974, cu Gene Hackman, John Cazale și Allen Garfield
Conversația este un thriller provocator, misterios, care urmărește povestea unui expert în supravegheri,

paranoic, aflat într-o dilemă morală între viața și munca lui. Nominalizat la trei premii Oscar, filmul este o poveste sumbră, orwelliană, care abordează politica, puterea și dominarea.

Alte titluri

Oamenii ploii (*The Rain People*), 1969, cu James Caan și Robert Duvall

Ceartă din dragoste (*One from the Heart*), 1982, cu Frederic Forrest și Teri Garr

The Cotton Club, 1984, cu Richard Gere și Gregory Hines

Tinerete fără tinerete (*Youth Without Youth*), 2007, cu Tim Roth și Bruno Ganz

■ Apocalipsul acum

(*Apocalypse Now*), 1979, cu Martin Sheen, Robert Duvall, Marlon Brando, Frederic Forrest, Laurence Fishburne și Dennis Hopper

Un grup de soldați americani din Vietnam devine tot mai anarhic, pe măsură ce înaintează pe malul unei ape în căutarea colonelului disident Kurtz. Raiduri aeriene, explozii și interpretări cutremurătoare transformă un studiu al fricii și al puterii într-unul de referință, devenind unul dintre cele mai provocatoare filme din istorie. Pornind de la romanul colonial al lui Joseph Conrad *Inima întunericului* (*Heart of Darkness*), filmul a fost influențat și de pelicula din 1972 al lui Werner Herzog

Aguirre: mânia zeilor (*Aguirre: Der Zorn Gottes*).

Epopée bogată și labirintică, *Nașul* (*The Godfather*), este mai mult decât un film despre Mafie. O analiză a politicii postbelice americane și un studiu al familiei și puterii, *Nașul* lui Francis Ford Coppola este unul dintre cele mai respectate filme, un moment de referință al Noului Hollywood. Filmat cu o paletă limitată de culori și umbre, utilizând o acțiune continuă, *Nașul* îi prezintă într-o formă maximă pe Marlon Brando, dar și pe Al Pacino, patriarhul și fiul său cel șovăielnic din puternica familie de mafioți Corleone. Imens și conceput ca o epopee, *Nașul* a fost primit cu aclamații, câștigând 11 nominalizări la Oscar și întrecând toate recordurile de box-office.

În *Nașul* joacă un număr impresionant de actori care și păstrează rolurile și în continuările filmului. Directorul de imagine Gordon Willis a folosit zoom-uri lungi și lente și panoramări care oferă o epopee și o estetică grandioasă fără să sacrifice detaliile, în vreme ce coloana sonoră cu accente dramatice, un proiect comun al compozitorului clasic Nino Rota și al tatălui lui Coppola, Carmine Coppola, dă autenticitate și complexitate.

■ **Nașul** (*The Godfather*), 1972, cu Marlon Brando, Al Pacino, James Caan, Diane Keaton și Robert Duvall

Nașul a generat încă două urmări în 1974 și 1990. Ambele au fost bine primite de public și *Nașul II* a fost descris drept cea mai bună continuare a tuturor timpurilor. Câștigând 6 Oscaruri, inclusiv pentru cel mai bun film, *Nașul II* e un sequel, dar și un prequel, continuând evenimentele primului film în timp ce detalia viața lui Vito Corleone și ascensiunea la putere a familiei sale. A treia parte

prezenta familia Corleone unei noi generații de cinefili, amestecând ceva ficțiune cu viața reală și cu saga familiei. Trilogia a confirmat parteneriatul dintre Francis Ford Coppola, scriitorul Mario Puzo și directorul de imagine Gordon

Willis, socotit una dintre cele mai eficiente și rodnice colaborări.

